

EL VALLÉS

Setmanari autonomista

Preus de subscripció

ESPANYA, trimestre, 1'50 Ptas.
EXTRANGER, semestre, 4'50 »
Número corrent, 10 céntims. Atrassat, 20 id.

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:

Blotjós, 31. - GRANOLLERS

Anuncis y reclams, á preus convencionals.

No s'admeten escrits sense firma.

ELS ORIGINALS NO'S TORNEN

La festa de la Solidaritat

Calmosament primer, á grans gambades are, pero sempre serenament, aném avansant, aném fent camí.

La orientació nova que ha de fer capgirar els fonaments d'aquesta Espanya caduca, morent, del règim uniformista, fa cada dia nous protélits. No es ja un partit, una colla, no son *cuatro locos* els qui demanen el restabliment de les llibertats de les regions; es tot un poble, es més, un concert de pobles que per medi dels seus representants ha aixecat la vigorosa veu, la lluminosa paraula que desperta els cors á la nova y triomfant ressurrecció. Ja no es solsament Catalunya la qui tremola la bandera de la autonomia.

En el magestuós homenatge del diumenge, fent chor, rendint tribut als diputats de les Castelles y d'Asturies, de Galicia y de Navarra, de Viscaya y de Valencia, de Lleó y de Canaries, juntament ab les catalanes hi onejaven les banderes dels nostres germans de les riberes del Turia y les de la Illa Daurada y hi acudíen delegats dels furistes qui veuen en l'arbre Guernica l'emblema de sa patria.

Jamay els ulls s'havien cegat ab les lluhissors d'una festa tan espléndida; may en tant confós y solemnia agermanament havia bullit, tant intens en el cor dels catalans de totes les sectes, de totes les banderes, l'idea, l'esclat del amor á la terra que 'ns abruga ab afa-lachs de mare.

Veneremla, catalans, aquesta festa de la Solidaritat Catalana, y fent feyna, per l'amor de Catalunya, per la redempció d'Espanya, seguim ardits, confiats en la nostre tasca.

Les vies de comunicació en la nostra comarca

II

Les carreteres provincials

Al passar á fer l'examen de les carreteres provincials l'ànim se serena y un cert sentiment de plácida indulgència s'imposa. De moment s'endevina que en tot lo á elles referent ha precedit el vehement propòsit de complaure al pays, de satisfer ses aspiracions y de esser complement de les vies del Estat pera que respongüin aqueixes á son verdader objectiu. Y al portarho á la práctica la Diputació provincial ho ha fet ab esplendides, dei-

xant les carreteres del tot utilisables, ab bon arbrat y ab les obres de fàbrica necessaries, sense mesquineses y fins en algun punt ab verdadera riquesa.

No ha sigut, empró la nostra comarca la mes afortunada; altres n'hi ha hagut, no'n dubtém, pero qui sab també si mes necessitades. Al consignar tot aixó, no volém dir que á nostre entendre, que en tot hagi estat acertada la Diputació; sincerament creyém que no, particularment en l'ordre de prelación pera sa construcció. Algunes se'n han construït de dubtosa utilitat ó á lo menys perentoria, pera esser preferides á altres quals es tudis se tenen de practicar encare y que tothom estima com á completament necessaries, y per cert que d'aquestes, una n'hi ha que molt interessa á la comarca. Ens referim á la de Parets á Sant Quirce que ha de servir tota la conca del Tenes travessant un dels barals més fèrtils y poblats del Vallés y les importants poblacions de Parets, Llíssá de Vall, Llíssá de Munt, Santa Eulària de Ron-sana y Bigues. Aquesta carretera no la creyém d'intenció perentoria en tota sa trajectoria, pero sí d'una manera absoluta en el tros comprés entre Parets y l'enllás ab la carretera de Sant Feliu de Codines á La Garriga en el terme de Bigues. Es tal sa importancia que ens dol s'hagi de fer com á camí vehinal, segons se diu que hi ha el propòsit, pero abriguém la confiança que tan en son trassat, amplitut y obres de fàbrica será considerada sobre tot en el tros aludit, com á carretera provincial, á fi de que estigui en condicions de que mes endevant pugui la mateixa Diputació fersen càrrrech, com á tal, d'igual manera que ara acaba d'acordar se fassi ab el camí vehinal de Vich á Roda. Si aixís ho fa la Diputació, no sols realitzarà una obra de justicia, sí que també de reparació.

Compta la nostra extensa comarca ab quatre carreteres provincials: la de Caldes de Montbuy á Sant Celoni, la de Granollers al Masnou, de Sant Llorens Savall á Llinás ab un ardmal á Sant Pere de Vilamajor y la de La Ametlla á empalmar ab la de Barcelona á Vich en el Coll de la Manya. No hi incluhim la de Sant Feliu á Centellas, per quant encare que Sant Feliu es població pentanyent á nostre Districte judicial, la precitada carretera serveix una comarcada que ja no's considera del Vallés.

De la primera de las esmentadas, no'n parlarem avuy; va en ella involucrat l'assumpto del pont sobre el Congost y te per si prou importancia pera mereixer capitol apart.

La carretera de Granollers al Masnou es hermosa, y res hi falta, construït com está ja el tros que hi mancava en el rieral d'Alella.

L'espléndit pont de ferro sobre el Mogent correspon á la importancia del riu y de la carretera,

La de Sant Llorens Savalls á Llinás es hermosa també y ben trassada tenint en compte el pais qu'atravessa, puig que desde l'alterosa població de Sant Feliu de Codines passa per les fondalades de Riells y La Garriga pera enlayrarse altra volta fins á Cánoves. S'hi veuen obres de fàbrica notables sobresurtint entre elles, l'hermós pont elíptich, de un sol arch de vinticinch metres de llum, proper á La Garriga, obra tota de pedra picada, y que per sa atrevida estructura, per sa elegancia y esmerada construcció honra al distingit enginyer D. Jacinto Mumbrú. Aquesta carretera se podria donar del tot acabada, si hi haguessen baranes ó malecons de mamposteria en tots els punts perillosos, que no son poch, y que sols per falta d'assiento de les terres en els terraplens se compren no'n hi hagin construït encare. De la seva necessitat n'estem plenament convensuts, donchs que ho sabem per práctica; no l'hi hem baixat may ab tartana el talús d'un terraplé; ara podem assegurar que lo de donar dos capjirells avans d'arribar á baix no té rés de delectós.

La carretera en tota sa extensió está arbrada, y en alguns punts en que els arbres han prosperat y el pais acompanya, presenta tot l'aspecte, y té els alicients d'una carretera francesa. *C'est vraiment charmante.*

La carretera de La Ametlla al Coll de la Manya ó sia al K. 25 de la de Barcelona á Ribes, no es de nova construcció; se tracta sols de l'habilitació d'un tros d'uns vint kilòmetres abandonat desde l'any 1842, en que fou canbiat el trassat de la de Vich pera ferla passar per Granollers. La Diputació, ab molt bon acort resolué incloure l'esmentat tros en el plan general de carreteres provincials y procedí á l'habilitació de la primera secció ó sia de La Ametlla en la carretera de Sant Feliu á la de Caldes en el santuari de Belulla. Falta habilitar la secció segona, de uns 3 k. y 700 metres d'extensió, pera donar per completament acabada una obra de gran utilitat, tota volta que en la curta trajectoria de vuit kilòmetres y mitj uneix entre si quatre carreteres, la de Barcelona á Ribes, de Granollers á Sabadell, de Caldes á Sant Celoni y de Sant Llorens Savall á Llinás.

El trassat de la carretera resulta defectuós per lo antiquat, conservant les mateixes rasants en les rampes y pendents, bastant fortes per cert, y sols millorades en alguns dels terraplens. Així mateix conserva les antigues aliniacions, en les que hi ha una recta inicial de mes de quatre kilòmetres, antipática com tota recta y que apareix d'una monoto-